

Kort quote voor achterflap

bij het boek van

Agnes Holvast, *Gesprek met de kosmische Moeder*,

uitgeverij Rinus van Warven, zomer 2020.

“Hoewel ik terughoudend ben ten aanzien van gechannelde boodschappen lees ik in Agnes boek: *‘Hoe zuiverder je afgestemd bent op de bron, hoe zuiverder het kanaal’*. In mijn visie is Agnes zo’n kanaal”. Annine van der Meer, auteur van *Van Venus tot Madonna* en *Van Sophia tot Maria*.

Voorwoord

dr. Annine van der Meer

bij het gelijknamige boek

Begin november 2019 ontvang ik een mail van Agnes. Zij vraagt mij een voorwoord te schrijven voor haar nieuwe boek. Ik voel een enorme weerstand. De eerste gedachte is: ‘O nee, alsjeblijft, laat me met rust’. Ik sta vlak voor een lange studiereis-vakantie naar Azië en moet nog bergen werk verzetten. In de daaropvolgende mailwisseling blijft Agnes begripvol en vriendelijk. Haar vertrouwen in de goede afloop - wat die ook moge zijn - haalt mij over het in beraad te houden. Vervolgens leg ik het manuscript voor maanden weg. En eindelijk: op een zonnige zondagmorgen in medio januari 2020 kom ik er toe het document te openen. Hoewel ik terughoudend ben ten opzichte van sommige gechannelde boodschappen, raakt de inhoud van deze tekst me direct. Ik lees: Hoe zuiverder je afgestemd bent op de bron, hoe zuiverder het kanaal. Dit gaat ergens over, schiet er door mij heen. En lees met open hart en helder hoofd verder...

Uit het contact met Agnes blijkt dat wij dingen delen. Begin jaren 90 heb ik voor zeer geleerde Franciscanen een symposium in ‘haar’ vrouwenklooster in Megen gegeven. Ik ben dan juist in 1989 als tweede vrouw aan de theologische faculteit van de universiteit van Utrecht gepromoveerd. Ik ben ook net moeder geworden van twee jonge kinderen en het schrijven van een dissertatie met een deadline die in boekvorm uitgegeven zal worden, is achteraf gezien een enorm zware opgave. Het laatste deel van het proefschrift gaat over Franciscus. Wanneer alles af is, bereikt de nieuwe info de Franciscaan prof. dr. Walter Goddijn. Door hem word ik als spreekster uitgenodigd voor een jaarlijkse Franciscanen-bijeenkomst van enkele dagen in het vrouwenklooster van de zusters Clarissen te Megen. En zo vind ik mijzelf terug als spreekster in de donkere middeleeuwse refter in het gezelschap van een groep geleerde Franciscaanse medebroeders van wijlen Walter Goddijn.

In het vrouwenklooster bewegen de veelal minder geleerde zusters zich voor de verzorging om de broeders en hun spreekster heen. De zusters genieten van de gemakkelijke situatie. Ze knipogen met humor naar mij; het doet hun goed dat het traditionele rolpatroon met mannen die voorgaan voor deze enkele keer doorbroken wordt. Zij zien nu temidden van hun luisterende broeders een vrouw spreken en het voortouw nemen. Onder de maaltijden en de diensten in de kapel heb ik een heel leuk contact met de zusters; gastvrij en hunkerend naar nieuwe vrouwvriendelijke geluiden vanuit de dan nog zeer patriarchale theologie, nodigen zij mij in hun midden uit voor een aparte bijeenkomst. Ik voel mij gedragen door hun belangstelling, steun en liefde. Dat alles heeft plaats kort voor de negen jaren die Agnes in ditzelfde klooster doorbrengt. Maar achteraf begrijp ik waarom zij zo lang in deze warme en beschermde sfeer gebleven is. Maar ik ben ook blij dat Agnes uit het ei van veiligheid is gekropen en haar eigen weg is gegaan. Het klooster mag trots zijn op deze medezuster, want dat is en blijft Agnes, die in verbondenheid haar eigen weg gegaan is.

Agnes en ik delen meer. We delen onze liefde voor de kosmische Moeder, Zij met de duizend namen. We delen een wederzijdse liefde voor Ashera, voor El Shaddai (Zij met de Borsten en de Schoot) en Sophia of Vrouwe Wijsheid uit het Oude Testament; wij delen de liefde voor de Zwarte Madonna, Maria de Moeder van Jezus en Maria Magdalena de Bruid van Jezus uit het Christendom.¹ Allen

krijgen door modern wetenschappelijk onderzoek eerherstel na vele eeuwen lang weggeschreven te zijn uit de teksttradities en verdonkeremaand te zijn in de beeldtradities.

Agnes heeft iets met synchroniciteit en datzelfde geldt voor mij. Direct nadat ik die zondagmorgen in haar document begin te lezen, pak ik in de middag een zojuist binnengekomen boek op over de leidende rol van de Maria's in de vroege kerk. Ik lees onafgebroken met rode oortjes de hele middag en avond door. Wat een doorbraak brengen deze feministische theologen. Ik vraag me af waarom deze dingen synchroon lopen: het document van Agnes en de doorbraken op theologisch gebied waarvan ik deze zelfde heilige zondag mag kennisnemen. Ik zie twee in elkaar overgaande bewegingen: in de theologie herontdekken vrouwelijke (en mannelijke) wetenschappers de leidende rol van Maria de Moeder, die van 'apostel der apostelen' Maria Magdalena en die van vrouwelijke apostelen als Mariamne, Nino, Tecla en Irene. Ik zette ooit de eerste wankele stappen in mijn proefschrift maar vandaag de dag is men – gode en godinne zij dank – mijlen verder met het onderzoek. Door de toegenomen kennis over het aandeel van leidinggevende vrouwen in de vroege kerk, gaan hun gestalten meer leven.

Minder intellectueel-gerichte vrouwen uit de sacrale vrouwenbeweging voelen de behoefte nu werkelijk contact te leggen met de teruggevonden rolmodellen. Die twee bewegingen zijn als twee handen op één buik. De hand die Agnes op de buik en het hart van de kosmische Moeder legt, is in dit proces van wederzijdse bevruchting vanuit de baarmoeder van de Moeder van fundamenteel belang. Waarom?

Agnes voert een gesprek met de kosmische Moeder. Het is een diepzinnig gesprek en al lezende ontpopt Agnes zich als een begenadigd schrijfster. Zij meldt haar hoogte- en dieptepunten in het proces van communicatie met Haar die zij Moeder noemt. Het gaat van extatische ervaringen tot momenten van diepe twijfel, van angst zich iets in te beelden, angst om aanmatigend over te komen, de angst dat haar spirituele ego met haar aan de loop gaat. Zij beschrijft het als een afgrond van moedeloosheid en tekort schieten en niets waard zijn. Maar dan is er de geruststelling van de Moeder dat dit gapende zwarte gat een mentale constructie is, dat die gevoelens komen wanneer zij in haar hoofd schiet... Zij zegt: 'zie de waarheid van mijn liefde... maak je geen zorgen dat je in verwarring bent. Het is nieuw voor je om zo met mij te spreken. Het is logisch dat je hoofd in opstand komt. Vertrouw echter op het gevoel van diep welbehagen dat je ervaart als je je op mij afstemt'.

Voor mij is dit boek een authentiek document van het gesprek tussen een dochter en haar/onze kosmische Moeder. Ik herken er veel in van mijn eigen processen: aanvankelijk zeer intellectueel en in het hoofd maar steeds meer in hart, buik én hoofd. Voor mij vormt Agnes een voorbeeld hoe contact te leggen met het grote Mysterie dat sommigen de Vader noemen, anderen de Moeder, weer anderen de Drie-eenheid van Moeder, Vader en Kind en weer anderen zoals Carl Gustav Jung de viervoudigheid van Vader-Moeder-Zoon en Dochter.² Agnes gaat de mensen van de Nieuwe Tijd voor in haar vermogen een zuiver contact te leggen met haar eigen innerlijke goddelijke kern. Vandaaruit ontvangt zij zuivere boodschappen. Dat is precies wat moderne gnosis van mensen vraagt: dit vertrouwen in die godsvonk, die oerkracht die in ieder van ons woont. Zelf contact leggen met je innerlijke autoriteit en niet een van buitenaf. Agnes breekt je gevoel van onvermogen af om deze weg ook te gaan. Ja, dit boek pioniert in het zelfwordingsproces van individueel Bewust Zijn. In mijn visie is dit de ware betekenis van Filo-Sophia of het beminnen van Wijsheid en Waarheid.³

In de *Donder of Volmaakt Bewustzijn*, een christelijke tekst uit de in 1945 teruggevonden bibliotheek uit Nag Hammadi, dondert Sophia of Wijsheid en zegt:

Ik ben de vereerde en de verachte.

Ik ben de hoer en de heilige...

Ik ben kennis en onwetendheid...

Ik ben kracht en ik ben angst...

*Ik ben niet geleerd en toch leert men van mij.
Kom tot kindschap (NHC VI.2)⁴*

Moge velen Agnes' voorbeeld volgen en gehoor geven aan de oproep van de Moeder.

Annine van der Meer, 20 januari, 2020.

¹ Annine van der Meer, *De Zwarte Madonna van Oer- tot Eindtijd. De Moeder van Donker en Licht en haar dochter Maria Magdalena. Met lijst van 320 korte beschrijvingen van ZM's in Frankrijk*, Den Haag, 2015 met Franse bewerking uit 2018 en Engelse bewerking uit 2020.

² Annine van der Meer, *Van Sophia tot Maria. De wederkomst van de verborgen moeder in de 21^e eeuw*, Geesteren, 2008, 269; Voor de schepping uit eenheid in tweeheid, drieheid, vierheid en veelheid zie mijn boeken *Venus is geen Vamp*, Geesteren, 2009, deel II h 1 en *The Language of MA*, Den Haag, 2013, deel II h 1.

³ *Van Sophia tot Maria*, 78 over filosofen die verworden tot haters van Sophia.

⁴ Voor de volledige tekst zie *Van Sophia tot Maria*, 347-355.